

Mil Mi-24K (Izdyelye 201) «Hind-G2»

Πρόκειται για την άλλη ειδική έκδοση του «Hind», το Mi-24K (Korīguyushchiy: διόρθωσης-παρατήρησης πυροβολικού), που είχε το ρόλο της επιτήρησης του πεδίου της μάχης και του συντονισμού πυρών πυροβολικού. Όπως και στην περίπτωση του Mi-24RkHR, ο εξοπλισμός που είχε σχέση με τη χρήση κατευθυνόμενων όπλων αφαιρέθηκε, συμπεριλαμβανομένου και του Raduga-Sh που αντικαταστάθηκε από ένα νέο σύστημα παρατήρησης γνωστό σαν Ruta. Το τελευταίο ήταν τοποθετημένο σε πυργίσκο κάτω από το ρύγχος και ενσωμάτωνε κάμερα με ισχυρή μεγέθυνση. Ο χειριστής του στη θέση του πυροβολητή, επισημαίνοντας στόχους σε μια έγχρωμη οθόνη, μετέφερε τις συντεταγμένες τους σε επίγειο σταθμό μέσω ραδιοζεύξης. Μπορούσε επίσης να επικοινωνήσει απευθείας με τις πυροβολαρχίες μέσω ασυρμάτου HF Karat-24 (που αποτελεί τυπικό εξοπλισμό όλων των Mi-24 για την επικοινωνία με επίγειες δυνάμεις). Το Mi-24K είχε επίσης τοποθετημένο στην καμπίνα -με δεξιά πλάγια θέα- φωτομπανιά AFA-100 με φακό 1.300 χιλ. για φωτοαναγνώριση. Ανάμεσα στο 1983 και το 1989 κατασκευάστηκαν 92-100 Mi-24K, ενώ ο τύπος δεν εξήχθη.

ελικοπτέρων του πακιστανικού στρατού. Οι 524 άνδρες του 4ου Τάγματος Τεχνικού-Επισκευών, με έδρα το αεροδρόμιο Lungī, είχαν σαν αποστολή την επισκευή οχημάτων, την εκπαίδευση οδηγών και τη συνοδεία των φαλαγγών που μετέφεραν την ανθρωπιστική βοήθεια.

Από τις 12 Μαρτίου 2001, τέσσερα Mi-8 Hīp του 200ου Ανεξάρτητου Τάγματος Ελικοπτέρων προσέφεραν επίσης τις υπηρεσίες τους στη Σιέρα Λεόνε. Με βάση το αεροδρόμιο Hastings (20 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα Freetown) η μονάδα επανδρωνόταν από 110 άτομα, 57 από τους οποίους ήταν αξιωματικοί. Στη διάρκεια της εκεί παρουσίας του το Τάγμα πραγματοποίησε περίπου 13.500 αποστολές και 6.000 ώρες πτήσης, ενώ πριν ένα χρόνο, τον Απρίλιο του 2004, έφτασαν εκεί και τέσσερα ρωσικά Mi-24 μαζί με προσωπικό 110 ανδρών. Στις 27 Αυγούστου 2004, ο διοικητής της UNAMSIL, στρατηγός Sajjad Algam, παρασημοφόρησε την ουκρανική αποστολή με το Μετάλλιο της Τιμής του ΟΗΕ για τη συνολική προσφορά της από το 2001.

Με τις εξελίξεις στη γειτονική Λιβερία, η προσοχή της UNAMSIL άρχισε να στρέφεται προς Νότο. Στην περίπτωση αυτή, το ουκρανικό κλιμάκιο ανέλαβε την κρίσιμη αποστολή «Operation Blue Vigilance 5», που αφορούσε περιπολίες στην μεθόριο της Σιέρα Λεόνε με τη Λιβερία και τη Γουινέα, ώστε να αποφευχθεί η μετακίνηση ενόπλων.

Η ουκρανική παρουσία στη Σιέρα Λεόνε έληξε τον Οκτώβριο-Νοέμβριο του 2004, αν και το μεγαλύτερο μέρος του προσωπικού μαζί με το υλικό σχημάτισε την 56η ανεξάρτητη μονάδα ελικοπτέρων, συμμετέχοντας στη δύναμη του ΟΗΕ στη Λιβερία (UNMIL). Η συγκεκριμένη τείνει να γίνει μια από τις μεγαλύτερες αποστολές του οργανισμού, καθώς αριθμεί ήδη 15.632 άνδρες, που συμπεριλαμβάνουν 198 στρατιωτικούς παρατηρητές και 1.097 αστυνομικούς, ενώ την όλη προσπάθεια υποστηρίζουν επίσης 475 πολίτες και 565 μέλη του τοπικού κλιμακίου του ΟΗΕ. Η ουκρανική συμμετοχή αριθμεί 320 άνδρες που υποστηρίζουν 8 Mi-8 και Mi-24, επιχειρώντας από το διεθνές αεροδρόμιο Roberts στη Μονροβία.

Τον περασμένο Φεβρουάριο, τα ουκρανικά εξοπλισμένα ελικόπτερα «Hind» που είναι αποσπασμένα στην Λιβερία ξεκίνησαν τακτικές περιπολίες στα σύνορα της Λιβερίας με τη Γουινέα, Σιέρα Λεόνε και Ακτή του Ελεφαντοστού, για να περιορίσουν τη μετακίνηση ανταρτών. Επιπλέον και από τον Απρίλιο του 2004, έξι ουκρανικά ελικόπτερα συμμετέχουν στη δύναμη του ΟΗΕ στην Ακτή του Ελεφαντοστού (UNOCI), ελέγχοντας επίσης τις παράνομες δραστηριότητες και τις μετακινήσεις στα βόρεια σύνορα αυτής της αφρικανικής χώρας.

Επίδειξη ρίψης αλεξιπτωτιστών από Mi-8MTV-2. Ο τύπος είναι από τα νεότερα Hīp σε ουκρανική υπηρεσία. Marnix Sap/MIAS

«Φρουρός» στην πύλη της βάσης στο Brody υπάρχει ένα Mil Mi-2 «Hoplite». Ο τύπος έχει αποσυρθεί γενικά από την υπηρεσία και υπάρχει μόνο σε μικρούς αριθμούς στην αεροπορική ακαδημία. Marnix Sap/MIAS

